

วัยรุ่นยุคใหม่กับการใช้ภาษาไทยที่ควรรู้

พระมหานรินทร์ ประสมพงศ์

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

อีเมล : prasompong_123@hotmail.com

Received : August 3, 2020 Revised : October 11, 2020 Accepted : December 25, 2020

บทคัดย่อ

ภาษาไทยเป็นทั้งวัฒนธรรม และความภาคภูมิใจของคนไทย แต่ปัจจุบันคนไทยจำนวนไม่น้อย ไม่รู้ว่าพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยมีกี่รูป กี่เสียง และยังมีคนไทยอีกจำนวนมากที่ยังพูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง มีการรวบรัดตัดตอนคำให้สั้นลง เพื่อความสะดวกจนเกิดปัญหาการสื่อสารและเข้าใจความหมายของภาษาในทางที่ผิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจทำให้เสน่ห์ของภาษาไทยลดลงไป ปัญหาการใช้ภาษาของเยาวชนไทยนับ วันยิ่งลุกลามจนเป็นปัญหาระดับชาติ ประกอบกับผลสำรวจที่พบว่าคนไทยกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ท่องพยัญชนะ ไทยทั้งสี่สิบสี่ตัวไม่ได้ด้วยซ้ำและด้วยวุฒิภาวะที่ไม่มากพอของเยาวชนจึงไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยเรื่องเล็กๆเหล่านี้จึงยังเป็นปมที่ไม่คลายออกโดยง่าย หากแต่ยังแน่นขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป โดยกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นวัยรุ่น และนับวันยิ่งขยายวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านี้หากทุกภาคส่วนในสังคมยังคงนิ่งเฉยไม่เร่งรีบหาทางแก้ไข และยังคงมีการใช้บ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน อีกทั้งมีการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจนในที่สุดก็จะกลายเป็นเรื่องปกติ ซึ่งน่าหวั่นเกรงยิ่งนักว่าในอนาคตปัญหาวิกฤตภาษาไทยก็จะยิ่งยากเกินการเยียวยาแก้ไข

คำสำคัญ: วัยรุ่นยุคใหม่, ภาษาไทยที่ควรรู้

Modern teenagers and the use of Thai language that should be known

Phramaha Narin Prasompong

Faculty of Humanities Mahamakut Buddhist University

E-mail : prasompong_123@hotmail.com

Abstract

Thai language is the pride of Thai people. But nowadays, not many Thai people know what it is and there are still many people who cannot speak Thai. Shortening of the words must be maintained for ease of communication and misunderstanding of the meaning of the language. English usage problems of orphans who have suffered from the problems that occur to many forty people together. And with the maturity that is not enough to clearly see the importance of the Thai language. However, it is a problem that cannot be easily solved, but there are still problems over time, with the teenage users and the number becoming more and more widespread. Remain But do not rush to find a solution and yet There are more and more wrong language usage. It will become something that happens in the future. The Thai language crisis is even more difficult than the remedy.

Keywords : Modern teens, Thai language that should know

บทนำ

ลักษณะที่โดดเด่นของภาษาไทยคือ การใช้เสียงวรรณยุกต์ในการสื่อสารความหมายของคำประเภทต่างๆ เครื่องหมายวรรณยุกต์ จึงเป็นเครื่องหมายที่แสดงอัจฉริยภาพทางภาษาไทย ที่เราควรมองดูอย่างจริงจังเนื่องจากคำหนึ่งเมื่อใช้วรรณยุกต์ต้องการก็จะทำให้เกิดคำใหม่ ขึ้นอย่างง่ายได้ เช่น ปา ป่า ป้า นอกจากนี้การใช้วรรณยุกต์ยังสามารถกำหนดลักษณะของสิ่งต่างๆ ได้ เช่น แพ้ง-แพง (แพงมาก) จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าภูมิปัญญาไทยของเราในการใช้เสียงวรรณยุกต์นั้นทำให้การสื่อสารมีความชัดเจน จัดว่าเป็นพลังของภาษาที่มีความงดงาม แตกต่างจากภาษาอื่น ที่ไม่สามารถใช้เสียงวรรณยุกต์ดังกล่าวในการสื่อสารได้ ประกอบกับการใช้น้ำเสียงประกอบไปด้วยก็ยิ่งทำให้ผู้ฟังฟังได้ดี การสื่อสารของพลังภาษา อีกลักษณะหนึ่ง คือการใช้คำอุทาน ถ้าเป็นคำอุทานบอกอาการจะมีทุกชาติทุกภาษาแต่ลักษณะที่โดดเด่นของภาษาไทยก็คือ การใช้คำอุทานเสริมบท ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของการใช้คำในการสื่อสารที่มีเฉพาะภาษาไทยเพื่อทำให้เกิดความสละสลวยมากยิ่งขึ้นโดยการใช้คำมาต่อเติมข้างหน้าคำต่อท้ายคำหรือแทรกกลางคำ ตามที่เราประสงค์จะสื่อสารด้วยการพูดหรือการเขียน เช่น วัตดูวาอาราม หนังสือหนังหา ตีกรามบ้านช่อง เป็นต้น

ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของเยาวชนทั่วประเทศ(ภาคเหนือร้อยละ30.14ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 18.53 ภาคกลาง ร้อยละ 31.36 และภาคใต้ ร้อยละ 19.96) จำนวนทั้งสิ้น 982 ราย ระหว่างวันที่ 5-25 กรกฎาคม 2560 ในหัวข้อ “วัยรุ่น...กับวิกฤติภาษาไทยในปัจจุบัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการประสบปัญหาการใช้ภาษาไทย สาเหตุและความคิดเห็นต่อแนวทางการแก้ไขปัญหา ผลการสำรวจพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.44 ประสบปัญหาการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน โดยพบว่าปัญหาอันดับ 1 คือ เขียนคำศัพท์ต่างๆ ไม่ถูกต้อง (ร้อยละ 46.07) ส่วนอีกร้อยละ 36.56 ไม่ประสบปัญหา

สำหรับสาเหตุที่ทำให้เยาวชนมีการมีการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง พบว่า อันดับ 1 คือ การสื่อสารในสื่อสังคมออนไลน์ ที่ต้องการความรวดเร็วในการสื่อสาร จึงใช้เพียงคำสั้นๆ ร้อยละ 77.09 รองลงมาคือ เลียนแบบการใช้คำศัพท์หรือวลีใหม่ๆ จากบุคคลสาธารณะ เช่น นักร้อง นักแสดง ร้อยละ 45.52 การละเลยต่อการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ร้อยละ 43.08 จากการสอบถามเกี่ยวกับพบเห็นหรือได้รับฟังการใช้ภาษาไทยที่ไม่ถูกต้องจากแหล่งใดบ้างนั้น พบว่า อันดับ 1 คือ จากการแสดงความคิดเห็นในสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ ร้อยละ 82.38 รองลงมาคือ จากผู้ดูแลระบบ (Admin) ของเว็บไซต์หรือเฟซบุ๊กแฟนเพจต่างๆ ในสื่อโซเชียลมีเดีย ร้อยละ 45.82 จากศิลปิน นักร้อง และนักแสดง ร้อยละ 27.29 (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552, หน้า119-120)

ภาษาไทยมีความโดดเด่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ภาษาอื่นไม่มี จากโพลสำรวจพบว่าวัยรุ่นจำนวนมากที่ใช้คำในภาษาไทยไม่ถูกต้อง ซึ่งจะพบได้จำนวนมากในสื่อทางอินเทอร์เน็ต เช่น เฟซบุ๊ก และมาจากการเลียนแบบจากบุคคลต่างๆที่วัยรุ่นเรียกกันว่า “เน็ตไอดอล” ซึ่งบุคคลดังกล่าวใช้ภาษาที่ผิดจึง

ทำให้วัยรุ่นได้เห็นผ่านทางสื่อต่างๆ ซึ่งปัจจุบันสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการใช้ชีวิตในสังคม

ความหมายของภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า20) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ ภาษา ” ไว้ว่า “ ภาษา คือ เสียงหรือกิริยาอาการที่ทำความเข้าใจกันได้ คำพูด ถ้อยคำที่ใช้พูดกัน ”(สมศักดิ์ ทองช่วย , 2552, หน้า1) ได้ให้ความหมายของภาษาไว้ว่า “เสียงพูดที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันเท่านั้นหรือสัญลักษณ์ ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการสื่อความเข้าใจ ระหว่างกันของคนในสังคม”

ภาษา หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกมาแล้วสามารถทำความเข้าใจกันได้ ไม่ว่าจะเป็นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสัตว์ หรือสัตว์กับสัตว์ ส่วนภาษาในความหมายอย่างแคบนั้น หมายถึง เสียงพูดที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันเท่านั้น ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อความหมายซึ่งใช้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความต้องการของตนให้ผู้อื่นทราบ ไม่ว่าจะเป็นเสียงพูด ถ้อยคำ กิริยาอาการ หรือสัญลักษณ์ต่างๆ

ความสำคัญของภาษา

ภาษายังเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีการถ่ายทอด การเรียนรู้จึงจะสามารถใช้ และ สื่อความหมายกันได้ ดังนั้นภาษาจึงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของภาษาไว้ดังนี้

- 1). มนุษย์สามารถใช้ภาษาในการติดต่อทำความเข้าใจกันได้ กล่าวคือ สามารถใช้ภาษาแสดงความต้องการทางร่างกายและจิตใจด้วย
- 2). มนุษย์ใช้ภาษาเป็นกิจกรรมสำคัญและจำเป็นในการดำรงชีวิต
- 3). ภาษาเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนโดยเน้นการฝึกฝนที่ถูกต้องเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน
- 4). ภาษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในสังคม เพราะต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารและมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
- 5). ภาษามีความสำคัญต่อบุคคลเพราะการที่บุคคลรู้จักใช้ภาษาได้ดีขึ้นย่อมได้รับการยกย่องจากสังคม (สมศักดิ์ ทองช่วย, 2552, หน้า1)

จะเห็นได้ว่า ภาษามีความสำคัญกับชีวิตคนเรามาก เพราะฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาได้ดีขึ้น ครูต้องรู้จักหลักในการจัดประสบการณ์ทางภาษา ทั้งนี้เพื่อเด็กจะได้เกิดทักษะในการใช้ภาษาที่ดีต่อไป ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์มาก เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วยังเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และการพัฒนาความคิดของมนุษย์และเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพ ที่สำคัญ ภาษาช่วยเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชาติอีกด้วยเพราะภาษาเป็นถ้อยคำ ที่ใช้ในการสื่อสารสร้างความเข้าใจกันในสังคม

กลุ่มคนรุ่นใหม่ (New Generation)

กลุ่มคนรุ่นใหม่ สนใจในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เมื่อมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์มาสู่สมาร์ตโฟน ผู้คนกลุ่มนี้ก็ยังคงติดอยู่กับโลกออนไลน์เช่นที่มีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น ส่งอีเมล ซื้อขายสินค้าการนัดหมาย ประชาสัมพันธ์ศึกษาค้นคว้าอ่านหนังสือชมภาพยนตร์ฟังเพลงเล่นเกมทำธุรกรรมทางการเงิน หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ผ่านสื่อออนไลน์ Social Media เช่น Facebook Twitter ตลอดจนสนทนาผ่านโปรแกรมเช่น MSN, Skype, Yahoo, Messenger เป็นต้น การพัฒนาด้านเทคโนโลยีและสนับสนุนให้เกิดการใช้ภาษาไทยมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีโปรแกรมสนทนาที่ติดตั้งในสมาร์ตโฟนและแท็บเล็ตผู้ใช้สามารถทำกิจกรรมออนไลน์ต่างๆ ตลอดจนสนทนากับผู้อื่นขณะทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องนั่งอยู่ที่โต๊ะคอมพิวเตอร์ ส่วนในกลุ่มเด็กส่วนหนึ่งเป็นผู้เล่นเกมออนไลน์ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริง และมีหน้าตาสนทนากับผู้เล่นอื่นๆ กลุ่มเด็กจึงมีการใช้ภาษาเน่ตมากเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเด็กที่ติดเกมซึ่งมีพฤติกรรมใช้เวลาเล่นเกมโดยเฉลี่ย 5 ถึง 6 ชั่วโมงต่อวัน (จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์, 2550, หน้า90)

ท่ามกลางสภาพสังคมยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยี การสื่อสารพัฒนาไปอย่างมากการติดต่อสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนทั่วโลก เป็นการสื่อสารไร้พรมแดนเชื่อมโยงผู้คนทั่วโลกเข้าด้วยกัน การสนทนาผ่านหน้าจอด้วยวิธีการพิมพ์จึงเกิดบทบาทของภาษาจากเดิมที่ใช้กันในการสนทนาและวิธีการพูดและการเขียนเท่านั้นได้เพิ่มช่องทางใหม่ขึ้นมาเป็นการพิมพ์ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ภาษาจึงถูกปรับใช้ขึ้น เพื่อให้สามารถสื่อสารกันได้ใ่วิธีสื่อสาร รูปแบบใหม่ดังๆนี้แน่นอนว่าในสังคมไทยจะได้รับการนำไปใช้ในการสื่อสารในรูปแบบใหม่เช่นเดียวกัน

สภาพการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในปัจจุบัน

1. มีคำบัญญัติเพื่อมีใช้ให้เพียงพอกับความเป็นจริงของชีวิตและวัฒนธรรมด้านการศึกษาต่าง ๆ คำทั้งหลายที่เกิดขึ้นเป็นภาษาทางวิชาการศึกษา เช่น วิชาการแพทย์ วิชาคหกรรม วิชาวิศวกรรม เป็นต้น วิชาการเหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องสร้างคำขึ้น แม้แต่ภาษาพูดของชาวบ้าน ที่มีเครื่องใช้ มีสิ่งของมีวัตถุเป็นเครื่องมือเครื่องใช้มากขึ้น ก็จำเป็นจะต้องมีคำมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงมีการเร่งสร้างคำใหม่ในภาษาไทยเป็นอันมาก และมีวิธีการสื่อสาร เรียบเรียงถ้อยคำที่แตกต่างกันออกไปมากขึ้น

2. คำที่เกิดใหม่ในภาษาที่มากที่สุดในประเทศไทย เป็นภาษาต่างชาติ ในอดีตมีการรับภาษาเขมร มอญ จีน และอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย ต่อมาประเทศไทยติดต่อกับยุโรปและอเมริกา คำเหล่านี้จึงเข้ามา มีอิทธิพลต่อภาษาไทย โดยเฉพาะคำในภาษาอังกฤษ เช่น รถเมล์ คอนโดมิเนียม เป็นต้น

3. การใช้คำซึ่งมีความหมายเดิมอย่างหนึ่งให้มีความหมายใหม่อีกอย่างหนึ่ง ในปัจจุบันการใช้คำทำให้ความหมายเปลี่ยนไป เช่น คำว่า “อุ่ม” หมายถึง อุ่มเด็ก อุ่มทารก ปัจจุบันยังหมายถึง “อุ่มไปฆ่า” คำว่า “คลื่นใต้น้ำ” ต่อท่อน้ำเลี้ยง “ “เกียร์ว่าง” คำเหล่านี้มีความหมายเปลี่ยนไปจากความหมายเดิม

4. ภาษาเฉพาะกลุ่ม เช่น ภาษาของวัยรุ่น เช่นคำว่า “แอ๊บแบ๊ว” “ว้าว” เป็นต้น หรือ ภาษากีฬา เช่น “มีการดวลแข้งกันในช่วงศึกกับปีศาจแดง” เป็นต้น (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2551, หน้า22-30)

ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา นอกจากจะทำให้วิถีชีวิตของประชาชนคนไทย เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาแล้ว อิทธิพลของกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ที่หลั่งไหลเข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเทคนิคการสื่อสารสมัยใหม่ ยังมีส่วนทำให้ “ภาษาไทย” ที่ใช้ในปัจจุบัน ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน อยู่ในสภาวะเสื่อมโทรมลงอย่างน่าเป็นห่วง เนื่องจากคนไทยเอง ได้ละเลยต่อความสำคัญ ในการใช้ภาษาไทย และมีการใช้ภาษาที่ผิดเพี้ยน ในการสื่อสารมากขึ้นทุกที จนเป็นที่น่าวิตกว่า หากไม่รีบช่วยกันแก้ไข นานไปเอกลักษณ์ และคุณค่าของภาษาไทย อาจสูญหายไปจนหมดสิ้น

ปัญหาการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน

1). การใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับ มีทำเนียบต่าง ๆ มีภาษาวิชาการ ภาษาทางการ ภาษาราชการ ภาษาวรรณคดี ภาษาสื่อสารมวลชน ภาษาปาก ภาษาตลกคณฆง เป็นต้น ปัจจุบันมีการใช้ภาษาเหล่านี้ไม่ถูกต้องซึ่งเกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษาไทยไม่สนใจที่จะใช้ภาษาให้ถูกต้อง อยากจะพูดอะไรก็พูด อยากจะเขียนอะไรก็เขียนโดยไม่คิดสิ่งที่ตนเองพูดหรือเขียนนั้นถูกต้อง ถูกความหมาย ถูกหลักไวยากรณ์หรือไม่

2). การใช้ภาษาไม่ตรงกับภาษามาตรฐาน กล่าวคือ ภาษาที่ถือว่าเป็นภาษามาตรฐาน คือ ภาษาถิ่นภาคกลาง โดยมีราชบัณฑิตยสถาน ได้กำหนดวิธีการออกเสียง วิธีการเขียนและการสะกดคำเพื่อให้ภาษาไทยมีเอกภาพ แต่ก็มีการใช้คำหลายคำในปัจจุบันที่ใช้คำเหล่านี้ไม่ตรงกับภาษามาตรฐาน เช่น “อุตสาหกรรม” อ่านว่า อุด-สา-หะ-กำ แต่อ่านเป็น อุด-ตะ-สา-หะ-กำ “ปริยัติธรรม” อ่านว่า ป-ริ-ยัด-ติ-ทำ แต่อ่านเป็น ปะ-ริ-ยัด-ทำ เป็นต้น

3). ไม่ออกเสียงควบกล้ำ พบว่าปัจจุบันคนไทยไม่นิยมออกเสียงควบกล้ำ เช่น คำว่า “ขาดแคลน” อ่านเป็น “ขาดแคน” “กลั่นแกล้ง” อ่านเป็น กั่นแก้ง “เอาข้าวคุก” อ่านเป็น “เอาเข้าคูก” ซึ่งทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล

4). การใช้ภาษาตามสื่อสารมวลชน นักสื่อสารมวลชนบางคนมักจะออกเสียงไม่ถูกต้อง จึงเป็นตัวอย่างในการใช้ภาษาที่ผิด เช่น คำว่า “บรม” อ่านว่า “บอ-รม” แต่อ่านเป็น “บรม” “ปลัด” อ่านว่า “ปะ-หรั๊ด” แต่อ่านเป็น “ปลัด” “ผลิต” อ่านว่า “ผะ-หลิด” แต่อ่านเป็น “ผลิต” “สุนทรีย” อ่านว่า “สุน-ทะ-รี” แต่อ่านเป็น “สุน-ทรี” เป็นต้น

5). การพูดตัดคำ ปัจจุบันมีการพูดตัดคำกันมากขึ้นเช่น คำว่า “รัฐธรรมนูญ” อ่านเป็น “รัต-ทำ-นูน” “ผู้พิพากษา” อ่านเป็น “พาก - สา” “มหาวิทยาลัย” อ่านเป็น “มะ - หา - ลัย” เป็นต้น

6). การใช้ภาษาที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามวัฒนธรรม เป็นการใช้คำที่ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะ ตามระดับหรือฐานะของบุคคล เช่น พูดสิ่งที่ควรปกปิดในที่สาธารณะ ใช้คำพูดไม่ถูกต้องตามระดับหรือ

ฐานะของบุคคล ใช้คำสูงกับผู้มีฐานะต่ำ เช่นพูดถึงสัตว์เช่นแมว สุนัขว่า”รับประทานอาหาร” “คลอตลูก” ซึ่งเป็นกริยาที่ใช้กับคนแต่ใช้คำว่า”เลียแผล” “คาราม” “ลั่นห้อย” ฯลฯ ซึ่งเป็นกริยาของสัตว์มาใช้กับคน เป็นต้น (กาญจนา นาคสกุล, 2551, หน้า 42-53)

ปัญหาการใช้ภาษาไทยในยุคปัจจุบันมีหลายสาเหตุไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาตามสื่อซึ่งปัจจุบันสื่อมีอิทธิพลต่อสังคมอย่างมาก การใช้คำไม่ถูกต้อง เช่น การตัดคำให้สั้นลงเพื่อความสะดวกรวดสบายต่อการสื่อสาร เหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ เป็นปัจจัยหลักๆที่ทำให้ความสละสลวยของภาษาลดน้อยลง การใช้ภาษาไทยที่ผิดของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ทำให้ภาษาไทยวิบัติลงไปจริงๆ ในประเทศไทยมีการวิพากษ์ วิเคราะห์ถึงปัญหาเด็กไทยขาดการศึกษา รวมถึงปัญหาภาษาวิบัติทำให้เด็กไทยไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ภาษายุคโลกาภิวัตน์

สำหรับภาษาไทยของเราซึ่งพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ได้ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาครั้งแรก เมื่อพ.ศ. 1826 ทำให้ชาติไทยและคนไทยได้มีภาษาประจำชาติซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ภาษาไทยจึงจัดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษของเราได้สร้างเสริมไว้แต่บรรพกาล และถ่ายทอดใช้ต่อกันมาจนปัจจุบันเป็นเวลายาวนานถึง 700 ปีเศษ ภาษาไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือมีวิวัฒนาการมาตลอด หลายคนคงเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่าภาษามีเกิดและมีตายได้ โดยลักษณะดังกล่าวนี้เป็นผลมาจากการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม ภายในโลกใบน้อยนี้เองทำให้เกิดการสร้างสรรคทางภาษาขึ้นมาใช้หลากหลายขึ้น ในทางกลับกันถ้าพิจารณาดูแล้ว บางครั้งและบ่อยครั้งก็กลับกลายเป็นบ่อนทำลายสุนทรีย์ภาพของภาษาไทย ให้ตื่นเต็นไปอย่างน่าเสียดาย

ความขมขื่นของการใช้ภาษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์กล่าวคือ ปัจจุบันหลายคนลายมือเขียนไม่มีหัวอักษร เลียดูด้วยกันไปหมดเป็นที่น่าอึดหนาระอาใจ การวางวรรณยุกต์ ก็วางไม่ถูกตำแหน่งบ้าง ผันวรรณยุกต์ผิด สะกดผิดไปบ้าง ยิ่งไม่มลาย ไม่มัน หรือจะเราก็ไม่รู้ว่าเป็นอะไร เพราะมักเขียนชื่อโดดเด่นตั้งเสากระโดงเรื่อดูเท่าไรก็ดูไม่ออก เพราะถ้าเป็นไม่มลาย ก็ต้องหยักที่ปลาย ถ้าเป็นไม่มัน ก็ต้องมันที่ปลาย หรือถ้าเป็นตลก ก็ต้องมีการหักเลี้ยวซ้ายตอน ปลายแล้วย้ายมาขวา เหล่านี้เป็นต้น โดยลักษณะดังกล่าว เป็นเหมือนกันไปหมด ไม่รู้ว่าเป็นแพชั่นหรือการประหยัดเวลาเนื่องจากความรีบด่วน หรือเป็นความเก๋ ที่เขียนหนังสือแล้วสะใจ ที่ได้ล้างแค้น จีบมันตัดหัวให้สั้น ทำราวกับเป็นเปาบุ้นจิ้นตามสมัยนิยมอะไรอะไรก็ตัดหัวหมด

เรื่องการใช้ภาษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือภาษาไทยที่ใช้ในสื่อมวลชน ก็ส่งผลถึงการใช้ภาษา กับเยาวชนอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ถ้าพิจารณาถึงภาษาที่ใช้ในการเสนอข่าวในหนังสือพิมพ์แล้วจะพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต่างไปจากภาษามาตรฐานอยู่มากทีเดียว

ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ รู้สึกจะทำให้เราสูญเสียความงาม ทางภาษาที่มีอะไรก็เข้าใจง่าย ๆ กลายเป็นเรื่องยากไปจนเรียกว่าสูญเสียสุนทรีย์ไปเลยทีเดียว ตัวอย่างเช่น การใช้ภาษาในยุคปัจจุบันนี้ ถ้าใครใช้ภาษาไทยล้วน ๆ ก็จะไม่ทันสมัยกับยุคโลกาภิวัตน์กระมัง ภาษาต่างๆก็เลยจะ ดูคาบูกาบดอก หรือเรื่องที่เป็นงานนุกรมระบุไว้ว่าเป็น “ห้วงมุกุทัยมังกร” ซึ่งหมายถึงไม่เข้ากัน ไม่กลมกลืนกัน หรือมีหลายแบบหลายอย่าง ปนเปไปจนหมดความงาม ลักษณะดังกล่าวเห็นได้บ่อยมากไม่ว่าจะเป็นชื่อร้านค้า ชื่อที่พักอาศัยศูนย์ การค้าต่างๆ และไม่เว้นแม้กระทั่งตลาดนัดจตุจักรก็ยังกลายเป็นเจเจ (J-J) ไปเสียแล้ว เรียกได้ว่าอะไรก็ตาม ถ้ามีชื่อเป็นไทยก็จะถึงเขยไม่ทันสมัยกับยุคโลกาภิวัตน์ ต้องตั้งชื่อใช้ภาษาต่างดาวบ้าง ชื่อย่อบ้างจึงจะสะใจ จำได้ว่าการใช้ภาษาไทยถ้ามีคำใด มีศัพท์บัญญัติทางภาษาไทยขึ้นใช้ เราก็จะไม่ใช้คำทับศัพท์ เช่น โรงแรม เราก็มีคำไทยใช้ แต่ก็ยังนิยมจะใช้ชื่อฝรั่ง และลงท้ายว่าโฮเต็ล อยู่ร่ำไป ที่อยู่อาศัย ซึ่งเดี๋ยวนี้มีดีที่กระพ้ามากมาย ก็กลายเป็น แมนชั่น น่าจะชื่อวิมาน ยังจะดูดีแถมอนุรักษ์ไทยด้วย บางทีก็ใช้ Park (ปาร์ค)บ้าง Village (วิลเลจ)บ้าง Palace (พาเลซ)บ้าง ไปกันใหญ่เลยจนไม่รู้ว่ที่เราอยู่นี่เมืองไทยหรือเมืองนอก และสิ่งที่น่าสังเวชอย่างยิ่งก็คือ แม้แต่ภาษาไทยก็ยังออกเสียงไม่ชัดเลย ต้องออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผิดๆเพี้ยนๆอีก อย่างไรก็ตามก็สื่อสารได้อยู่ดี นี่คือปัญหาของการใช้ภาษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์

หนังสือการ์ตูนในยุคโลกาภิวัตน์นี้ นับได้ว่ามีส่วนในการทำให้เกิดความวิบัติทางภาษาอย่างมากยิ่ง มีเรื่องธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องแล้วด้านคุณธรรมหรือการที่จะสร้างสรรค์ความงามทางภาษาก็ดูลดน้อยลงไปอย่างเห็นได้ชัด เด็กมักจะจดจำภาษามาใช้อย่างมาก โดยมีช่องคำพูด อ่านดูทั้งเล่มไม่มีส่วนใดจะเป็นข้อความหรือประโยคเลย เช่น ว้าว! ลุย! OK! บีม! จ้าก! เปรียง! ฯลฯ แถมยังเป็นการสะกดผิดผิดถูกๆ อีกด้วย มีสีหน้าท่าทางของตัวแสดง ใส่อารมณ์ต่างๆโดยการเขียนความเรียงของเด็ก ก็เขียนกระต่อนกระแท่น แผ่นมีเสียงพูดใส่ปนมาด้วย เช่น เนี่ย มั้ย

การใช้ภาษาในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าซักจะไปกันใหญ่แล้ว ก็เพราะลักษณะของภาษาไทย ดิ้นได้คือคำคำหนึ่งมีหลายความหมายนี่เอง ปัจจุบันผู้ใหญ่หลายคน มักจะพบกับปัญหาปวดสมองที่เด็กนำมาทายกัน เช่น อะไรอยู่บนหลังคา พอตอบว่าไม้หันอากาศ ก็จะผิด เพราะที่ถูกคือ กระเบื้อง พอตอบว่ากระเบื้อง ก็จับผิดอีก แถมผู้ถาม จะย้อนถามอีกว่ารู้ได้อย่างไร ต้องออกไปดูสิ ถ้าอารมณ์ดีๆ ผู้ฟังปัญหา ก็คงเพลินถ้าเกิดอารมณ์เสียก็คงวุ่นวายแน่ๆเลย นี่ก็เป็นผลมาจากข้อมูลข่าวสารที่มีการรับและส่งกันในยุคโลกาภิวัตน์ ใครมั่ว แต่มะงุมมะงาหรา จะไม่ทันการแน่ๆ เมื่อเร็วๆนี้นักเรียนเข้ามาทักทาย ปัญหาอีกว่าทำไม่หนูไม่กลัวคน ผู้ทักทายจึงเฉลยว่า คนไม่ใช่แมว คำตอบดังกล่าว ก็มาจากโฆษณาทางโทรทัศน์และเป็นสิ่งที่สังเกตว่า ภาษาคนอง หรือภาษาแสลงเกิดเร็วดับเร็วจริงจริง จนหลายคนตามไม่ทัน บ่อยครั้งต้องขอให้มีการเฉลย โดยแปล ไทยเป็นไทย อยู่บ่อยๆ (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552, หน้า121-127)

ปัจจุบันมีการใช้ภาษาไทยที่ผิดเพี้ยนไปมากมาย ทั้งเขียนผิด พูดผิด และอ่านผิด ปัจจุบันพอมิภาษาต่างประเทศเข้ามาทำให้คนไทย ใช้ไทยคำฝรั่งคำ ทั้งที่คำในภาษาไทยก็มีคำบัญญัติไว้ และยังมีการใช้ภาษาที่กำกวม ทำให้ผู้ฟังเข้าใจยาก บทความข้างต้นชี้ประเด็นให้เห็นว่าถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่เราควรจะ

ร่วมมือกันเพื่ออนุรักษ์ภาษาไทยของเราให้ยืนยงชั่วกาลนิรันดร์ มิใช่เพียงช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่เป็นปีวัฒนธรรมไทยหรือปีภาษาไทยเท่านั้น

คนในสื่อบางคนพูดไม่คิดพูดไปเรื่อย

ดูคำที่ได้ยินผู้ประกาศข่าวโทรทัศน์บางคนหรือคนในสื่อพูดภาษาไทยผิดผิดถูกถูกๆ เช่น ไม่พูดควบกล้ำ ในคำที่สะกดควบกล้ำ แต่คำที่ไม่มีควบกล้ำก็กลับพูดควบกล้ำเสีย นั้น หรือพูดสลับกันระหว่างคำที่สะกดด้วย ร.เรื่อ กับ ล.ลิง หรือใช้คำศัพท์ผิดที่ผิดทาง มีครูเพลงคนหนึ่งทำหน้าที่สอนและแนะนำนักร้องที่เขาประกวดการแข่งขัน รายการร้องเพลงชื่อดังรายการหนึ่งเขาพูดออกอากาศ ด้วยเสียงดังฟังชัด เช่น พูดคำว่า “เพลงรีอ็อค” แทนที่จะพูด “เพลงรีอ็อค” นี้ขนาดเป็นครูสอนคนอื่นเขาจะผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องปล่อยให้ผ่านไปได้อย่างไร ผู้ที่เป็นนักร้องหรือที่อยู่ในวงการเพลงควรใช้ภาษาไทยให้ชัดถ้อยชัดคำเพื่อเป็นแบบอย่างแก่เยาวชน เคยได้ยินอยู่เสมอกรณีสุนัข แมว ช้าง และคนให้กำเนิดลูกถ้าเป็นคนให้พูด “คลอดลูก” หรือ “ให้กำเนิดลูก” แต่ถ้าเป็นสัตว์ จะต้องพูด “ตกลูก” หรือออกลูกก็พออนุโลมเช่นหน้าวัว ตัวนั้นตกลูกคำเดียวถึง 2 ตัวแต่ผู้ประกาศข่าวคนหนึ่งพูดคลอดลูกซ้ำซ้ำให้ได้ยินโดยไม่รู้สึกว่ากำลังใช้ภาษาไทยผิดอยู่ ภาษาแปลกๆของผู้ที่อยู่ในอาชีพสื่อโทรทัศน์วิทยุ พูดพร่ำเพรื่อ ไม่ดูหัวดูหาง ฟังแล้วรู้สึกอึดอัด อายาระบาย นำแปลกหน้าให้ผู้ดำเนินรายการโทรทัศน์หลายคนมักพูดภาษาไทยด้วยถ้อยคำผิดหลักภาษา แล้วพูดตามกันยกตัวอย่าง “ขณะนี้น้ำท่วมมะคะ หนักที่ดอนเมือง” ทำไม่ไม่พูด “ขณะนี้น้ำกำลังท่วมหนักที่ดอนเมืองคะ” อีกตัวอย่าง “ต่อไปนี้ท่านผู้ชมจะครับจะได้พบกับพระเอกตลอดกาลคุณสมบัตินะครับเมะนี่” อะไรของเขาการพูดประมาดนี้มีพบเห็นทั่วไปอย่างไรก็ตามผู้ดำเนินรายการมืออาชีพยังคงไว้ซึ่งคุณภาพของการใช้ภาษาที่ดีนั้นยังมีอยู่ (กวิน สินรุ่งเรือง, 2556, หน้า 48 -50)

สื่อเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะเป็นแรงกำลังในการเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษา ปัจจุบันสื่อยังมีการใช้ภาษาที่ผิดๆ ใช้คำพร่ำเพรื่อ บางครั้งออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือมีการใช้คำผิดกับบุคคลผิดลักษณะ อย่างที่ได้ยกตัวอย่างไปข้างต้น สื่อ เนื่องจากเด็กและเยาวชนอยู่กับสื่อแทบตลอดเวลา มากกว่าอยู่กับพ่อแม่ และสถาบันการศึกษาด้วยซ้ำ สื่อจึงควรมีจิตสำนึกและตระหนักว่าตนเองมีความสำคัญต่อสังคม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของวัยรุ่น รวมทั้งการใช้ภาษา แม้ว่าสื่อมีความจำเป็นต้องใช้คำแปลกใหม่บ้างเพื่อเป็นสีสันของข่าว และดึงดูดผู้ชมผู้ฟัง แต่ก็ต้องไม่มากเกินไป ดังนั้นเมื่อจะสื่อสารสิ่งใดจึงควรมีวิจารณญาณ และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมต่อไป

ภาษาไทยห้องอินเทอร์เน็ต

จากการเก็บข้อมูลสนทนา ในห้องสนทนา chat room จากการศึกษาพบว่าภาษาที่ผู้ใช้ภาษาในห้องสนทนานั้นเกิดขึ้นเนื่องจากผู้สนทนาพยายามหากลวิธีที่แก้ไขสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการสนทนาลักษณะภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ได้แก่

1. การเรียกชื่อของผู้สนทนาเพื่อให้สื่อความหมายชัดเจนว่าเป็นข้อความนั้นๆ ส่งถึงใครเนื่องจากผู้สนทนาในห้องสนทนาหนึ่ง คนสามารถสนทนากับหลายคนได้ในเวลาเดียวกันทำให้เกิดความต่อเนื่องของการสนทนา

2. การใช้ภาษาพูดในการเขียนทำให้เกิดการพิมพ์ข้อความที่เลียนแบบเสียงพูดมากที่สุดเช่นการจำพยางค์หรือสระเพื่อให้เหมือนการลากเสียง เช่น ซำบายติป่าว และการใช้ภาษาเด็กเพื่อให้การสนทนาดูน่ารักและเป็นกันเอง

3. การตัดคำให้สั้นลงเพื่อการพิมพ์ให้เร็วขึ้น เช่น สวัสดีตัดเป็นดี เท่าโหรเป็นไร เดียวเป็นเด๋ว

4. การใช้สัญลักษณ์รูปแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดเช่นใช้เครื่องหมายแอสกี เช่น ^^ การหัวเราะ เช่น ออิ หุหุ 555 เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่เว็บไซต์มีให้

5. การแสดงท่าทางในการพิมพ์ข้อความ เช่น ยื่นกระตังแดงให้พี่จี้ ตบยุ่งให้น้องจิวลั๊ก!!! การทักทายและการบอกลาการทักทายมีการดึงดูดความสนใจจากคนในห้องสนทนามีการแนะนำตัวเองโดยบอกลักษณะบุคลิกของตนเองเพื่อให้คนในห้องสนทนาสนใจมาคุยด้วยการบอกเวลาในการพบกันครั้งต่อไปเช่นเล่นอีกทีที่โฌมบอกร้านเหมือนการสนทนาในชีวิตประจำวัน (ศิริพร ปัญญาเมธิกุล, 2550, หน้า 28)

ภาษาไทยเน็ตเป็นการผสมผสานระหว่างภาษาพูดและภาษาเขียนลักษณะของภาษาไทยที่ปรากฏเป็นการดัดแปลงภาษาไทยเพื่อใช้ในการสนทนาผ่านหน้าจอด้วยการพิมพ์และอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องการใช้ความรวดเร็วในการสื่อสาร เช่น การสะกดคำที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาที่ใช้กันตามปกติใช้การเรียนรู้การจัดทำให้สั้นลงการพิมพ์ขำขันการเรียนเสียงในภาษาพูดเป็นต้น เมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบันภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมเพื่อการสนทนาด้วยภาษาไทยไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในห้องสนทนาออนไลน์อีกต่อไปรวมทั้งการสนทนาในกระดานแสดงความคิดเห็นที่ไม่ต้องการความเร่งด่วน

คนไทยสมัยใหม่เขียนภาษาไทยตามใจฉัน

เคยเขียนอย่างไรก็เขียนอยู่อย่างนั้นไม่สนใจไม่ใฝ่รู้ว่าที่เขียนอยู่นั้นถูกหรือผิดอย่างไรมีอยู่วันหนึ่งผู้เขียนมีโอกาสได้แก้ไขคำผิดหนังสือของผู้เขียนคนหนึ่งเป็นหนังสือแนวสารคดีผู้เขียนคนนั้นสะกดภาษาไทยผิดต่อเนื่องตลอดทั้งเล่มยกตัวอย่างอาานิสงส์ สะกดผิดเป็น อาานิสงฆ์ กามารมณ สะกดผิดเป็น กามมารมณ กะเทย สะกดผิดเป็น กระเทย อิเล็กทรอนิกส์ สะกดผิดเป็นอิเล็คโทรนิคส์

นักเขียนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่เรียนภาษาไม่น่าอ่าน เช่น ไม่รู้ว่าควรใช้คำเชื่อม และ หรือ ต่อ แก่ กับ เพื่อ เมื่อใด มีภาษาพูดปะปนอยู่มาก ภาษาเขียนตะกุกตะกักก็มีคำว่า จะ ก็ อ่านแล้วเวียนหัว หากปล่อยผ่านไปผู้อ่านอาจตำหนิสำนักพิมพ์ได้ยกตัวอย่าง “ในชีวิตของพวกเราไม่ได้มีแต่ เรื่องดีๆ เพราะว่าคนเรากีย่อมจะเกิดเรื่องร้ายๆ แต่หากว่าเราได้รับข่าวร้ายของคนรู้จักต้องควรที่จะแสดงความเสียใจอย่างน้อยๆ ก็ให้โทรไปหาเพื่อพูดคุยหากว่าถ้าจะให้ดีให้เราไปเยี่ยมเพื่อที่จะได้พูดคุยกันที่ว่างของเขาเพราะเราก็จะ

เห็นใจกัน ก็ตอนที่ลำบากนี่แหละค่ะ” ใช้ภาษาตะกุกตะกักไม่กระชับใช้ภาษาฟุ่มเฟือยและมีภาษาพูดปะปนอ่านไม่สนุกยิ่งอ่านยิ่งเครียด (กวิน สีนรุงเรือง, 2556, หน้า56-57)

ปัจจุบันมีการใช้ภาษาไทยผิดๆอย่างมากมาย สาเหตุอย่างหนึ่ง คือเมื่อรู้ว่าคำที่เขียนนั้นผิดก็ไม่มี การแก้ไข ยังคงใช้การเขียนแบบผิดๆอยู่เพื่อความสะดวกสบาย และก็มีการใช้ต่อกันไปแบบไม่จบสิ้น แม้แต่ในหนังสือเองบางครั้งมีการใช้ภาษาที่ฟุ่มเฟือย ใช้คำซ้ำๆ ไม่มีการกระชับภาษาให้สั้นเข้าใจง่าย วยรู้คิดว่ามันเก่ ถ้ามันแต่นั่งพิมพ์ให้ถูกตามหลักภาษาคงเสียเวลาและดูว่าไม่ทันสมัยแต่ถ้าคิดอีกแง่มุม หนึ่งคือภาษาไทยหนึ่งคำสามารถเขียนได้หลายแบบเพราะภาษาไทยมีพยัญชนะที่ออกเสียงเหมือนกันมี สระเสียงที่คล้ายๆกันจึงทำให้เขียนออกมาได้หลายแบบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษาไทยสามารถดัดแปลง เปลี่ยนแปลงคำได้หลากหลายโดยคำทั้งหลายมีความหมายเหมือนกันแต่ลักษณะการเขียนผิดออกไปการ เปลี่ยนแปลงของภาษาที่ผู้ใหญ่ในสังคมไม่ชอบแม้ภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอแต่ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้ ภาษาเปลี่ยนโดยมีการอ้างเหตุผลว่าภาษาไทยไม่ควรเปลี่ยนแปลงเพราะเป็นภาษาของชาติมีความ ศักดิ์สิทธิ์

เกมกับคำว่าเกมส์

คำนี้เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อเห็นภาษาอังกฤษมีตัว S อยู่ด้วย เมื่อเขียนเป็นภาษาไทยก็ เลยใส่ตัว ส.เสื่อ การันต์เข้าไป เพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ตาม อย่างนี้ถือว่าเข้าใจผิด เนื่องจากการถอด คำในภาษาต่างประเทศ มาเป็นภาษาไทยนั้น ถอดออกมาในรูปของคำเอกพจน์ทั้งสิ้น เพราะในภาษาไทย รูปคำเอกพจน์กับคำพหูพจน์ เขียนอย่างเดียวกัน หากต้องการให้คำนั้นเป็นพหูพจน์ ก็ใช้คำว่าตรงอื่นเข้า ช่วยอย่างคำว่าเด็กหลายคน จะไม่เขียนว่าเด็กส์ แต่เขียนเป็นเด็กเหล่านั้นความเข้าใจผิดเรื่องนี้ ทำให้เกิด คำไทยผิดผิดมากมาย เช่น มั่นส์ ยากส์ ซ่าส์ ฯลฯ ถ้าต้องการให้คนอ่าน เห็นความสนุกนั้นมีมากมายคำ ไทยที่ถูกก็มีมันมาก มันมากที่สุด หรือมันเหลือเกิน มีหน้าซ้ำบางคนถึงกับเขียนคำว่า มันส์ส์ส์ เพื่อแสดงให้ เห็นถึงความมันเหลือเกินบางทีคำในภาษาต่างประเทศระหว่างเอกพจน์กับพหูพจน์ก็เขียนต่างกันโดยไม่ใช้ ตัว s เราก็อามาเขียนตามอีกเช่นคำว่า ฟุต ในภาษาอังกฤษเอกพจน์ เขียนว่า foot พอเป็นพหูพจน์ก็ เปลี่ยนเป็น feet เราก็อเขียนตามเป็นฟิต อย่างนี้ถือว่าผิด เขียนตามเขาไปโดยไม่ยึดหลักการ ใช้คำใน ภาษาไทยของเรา

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่าเกม ไว้ว่า น. การแข่งขัน การเล่นเพื่อความสนุก ลักษณะนาม เนื้อการแข่งขัน ซึ่งทั้งหมดลงคราวหนึ่งๆ เช่น บิลเลียดเกมละเท่าไร เล่น 3 เกม(ปาก) ก.สั้นสุด จบ เช่น เรื่องนี้จบเกมกันนานแล้ว

กริยากับคำว่ากริยา

มีความหมายเหมือนกันทั้งสองคำ หมายถึงการกระทำ แต่ต่างกันตรงที่ใช้และการออกเสียง คำ แรกกริยา มีใช้เฉพาะในเรื่องของไวยากรณ์ไทยใช้เป็น วิจิวิภาค หมายถึง คำที่แสดงอาการ ของนามหรือ

สรรพนาม ออกเสียงว่า กริ-ยา ไม่ใช่ กะ-ริ-ยา เพราะเป็นคำที่มาจากภาษาสันสกฤต ส่วนคำว่ากริยา นั้นเป็นคำบาลี นำมาใช้ในภาษาไทยโดยหมายถึง การกระทำ อาการที่แสดงออกมาด้วยกาย มารยาท บางที่ใช้ในอาการที่ดีเช่นมีกิริยา หมายความว่า มีกิริยาดี คำออกเสียงตรงตัวคือ กิ-ริ-ยา

ใช้ในวิชาวิทยาศาสตร์ และปรัชญาคำว่ากริยา ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Action หมายถึงการกระทำ คำว่าปฏิกิริยาบัญญัติมาจากภาษาอังกฤษว่า Reaction ซึ่งแปลว่า กระทำตอบสนอง การกระทำต่อต้าน ผลของการกระทำซึ่งเป็นเหตุให้กิริยาสะท้อนมาเป็นอีกอย่างหนึ่ง การเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของสาร การใช้คำนี้ต้องเขียนคำว่า กิริยา และปฏิกิริยา และเวลาอ่าน ก็ต้องออกเสียงว่า กิ-ริ-ยา และปะ-ติ-กิ-ริ-ยา ไม่ใช่เขียนเป็นกริยาหรือปฏิกิริยา อย่างนี้ถือว่าใช้ผิด (दनัย मेरितानन्त, 2549, หน้า 26-27) ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติเพราะภาษา คือชาติเป็นส่วนหนึ่งของชาติ เพราะฉะนั้นควรจะดำเนินการดังนี้

1). การอนุรักษ์ ป้องกันการใช้ภาษาไทย

2). ต้องมีการพัฒนาภาษา เพราะภาษา มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ภาษาเป็นสิ่งมีชีวิต กล่าวคือต้องเจริญเติบโตและพัฒนาไปตลอด แต่ต้องอยู่ในกรอบของวัฒนธรรม (พระธรรมกิตติวงศ์, 2551, หน้า 83-84)

สรุป

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาติ ซึ่งควรจะได้รับการทำนุบำรุงส่งเสริม และอนุรักษ์ไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป อย่างไรก็ตาม ในยุคปัจจุบันวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก ทำให้เกิดเทคนิคใหม่ ๆ ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเน้นความสะดวกสบายและความรวดเร็วเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ ภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อและผูกพันต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยก็ได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของความเจริญก้าวหน้า ปัญหาการใช้ภาษาไทยของวัยรุ่นไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทำให้ภาษาไทยที่ใช้ปัจจุบันทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างน่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในปัจจุบันส่วนหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพชีวิตที่เจริญขึ้น ก่อให้เกิดการใช้ภาษามากขึ้น มีการใช้ภาษาสื่อสารกันเฉพาะกลุ่มมากขึ้นและสื่อสารมวลชนได้เข้ามามีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น ก่อให้เกิดอิทธิพลด้านภาษามากขึ้น สภาพการณ์เช่นนี้หากไม่เร่งรีบหาทางแก้ไขและป้องกันเสียแต่เนิ่น ๆ นับวันภาษาไทยก็จะยิ่งเสื่อมลง เป็นผลเสียต่อเอกลักษณ์ และคุณค่าของภาษาไทยอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ถ้าหากสื่อและเทคโนโลยีต่างๆ เป็นตัวช่วยที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความพอดีให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนให้เขาสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วโดยตระหนักถึงความสำคัญในการอนุรักษ์ภาษาไทย เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เทคโนโลยีก็จะไม่มีผลกระทบต่อภาษาหากเรามีการใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กวิน สีนรุ่งเรือง. (2556). กต Likeภาษาไทยใช้ภาษาไทยให้ถูกให้เป็น. กรุงเทพฯ: เดอะซีนินิธอินเตอร์บุ๊ก จำกัด
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2551). ปาฐกถานำเรื่อง การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- กาญจนา นาคสกุล. (2551). การเสวนาเรื่องการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์. (2550). เด็กไทยบนทางสามแพร่ง : บทสังเคราะห์กรณีศึกษาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดในโครงการติดตามสภาวะการณเด็กและเยาวชนรายจังหวัด. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- दनัย เมธิตานนท์. (2549). 280 คำไทยที่มักเขียนและใช้กันผิด. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มิติใหม่
- พระธรรมกิตติวงศ์. (2551). การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน.(2554). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ศิริพร ปัญญาเมธีกุล. (2550). ภาษาในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ทองช่วย. (2552). หลักภาษาไทยในชีวิตประจำวัน. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2552). อ่านสนุก ปุ๊กสำนัก เล่ม1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย